

מכתבים למערכת

הלפסוס של בומבר

בתגובה על "יהודית ודמוקרטית? הגיע הזמן למחוק את המילה יהודית", מאת אלוף בן ("הארץ", 21.9)

אלוף בן בונה תלי תלים על הלפסוס של עו"ד אילן בומבר בעניין מגילת העצמאות, והציג את נתניו ואחרים בימין כמי שאינם מקבלים, כביכול, את יסודות מגילת העצמאות. העובדות הן דווקא הפוכות, ומי שאינם מקבלים אותן נמנים, בדרך כלל, עם השמאל הקיצוני והפוסט-ציוני – מאז ומעולם. נציג הקומוניסטים אמנם חתם על המגילה, אך בעיקר מפני שברית המועצות תמכה בהקמת המדינה. מגילת העצמאות מקובלת על רוב העם, מימין ומשמאל, ובוודאי על נתניהו, כביטוי מכוון לזכותו וחובתו של העם היהודי לשקם את חייו העצמאיים במולדתו ההיסטורית, והעובדה שהיא איננה מסמך משפטי מחייב, כפי שגם הכרות העצמאות האמריקאית איננה מסמך משפטי מחייב, איננה פוגעת כהוא זה במעמדה הקובע והממלכתי. ייתכן אמנם שהיה עדיף לו במגילת העצמאות נאמר "מדינת היהודים", Der Judenstaat, כפי שהרצל כתב – ניסוח שכמו בחוק הלאום משנת

2020 שם את הדגש על צד הלאום ולא על הצד הדיני של המדינה (אף שאין באמת סתירה בין השניים), לבל יטענו גורמים שונים שיש בישראל אפליה אפריורית על רקע דתי בין אזרחים יהודים לאזרחים לא-יהודים. כפי שצרפת היא מדינת הצרפתים הגם שחיים בה מיעוטים רבים, ישראל היא מדינת היהודים, גם אם חלק מאזרחיה אינם משייכים לא לעם היהודי ולא לדתו.

זלמן שובל, תל אביב